

УДК 687.016

РОЗРОБКА АНСАМБЛЮ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ НА ОСНОВІ ОЗНАК ДЖИНСОВОГО СТИЛЮ

Л. В. КРАСНЮК, А. С. ДЯКОВА

Хмельницький національний університет

Джинсовий стиль вже давно вийшов за межі стилю «casual» і перетворився на окремий самостійний напрямок у моді. Впродовж тривалого часу, починаючи з моменту народження у 1853 році, джинси не просто видозмінювались, але перетворилися на найнеобхіднішу, найбільш затребувану, зручну та практичну частину гардеробу.

Однак денім – це не тільки джинси, а практично весь асортимент повсякденного, а іноді і святкового одягу. Сьогодні до стилю денім можна віднести штани, куртки, сорочки, сарафани, сукні, блузки, жакети, комбінезони та напівкомбінезони, шорти, плащі (рис. 1).

Джинсовий одяг відмінно поєднується із виробами інших стилів, різними аксесуарами і доповненнями. Слід зазначити, що цей стиль за останні п'ятдесят років жодного разу не виходив із моди [1,2].

Рис. 1. Асортимент джинсових виробів

Популярність джинсового стилю пояснюється комфортністю джинсових виробів, відмінними експлуатаційними характеристиками, які досягаються завдяки міцності деніму, а також простотою догляду за джинсовими речами.

Основними ознаками джинсового стилю в одязі є:

- використання джинсової тканини;
- характерний крій;
- застосування різних ефектів на джинсі: потертості, порваності, помятості, «вусів», подертості країв та згинів, вошеності, омре, тай-дай та ін.
- оздоблення у вигляді накладних кишень, різноманітних декоративних строчок (подвійних, потрійних, звивистих, контрастних), наявність застібок-блискавок, металевих гудзиків, кнопок та заклепок;
- характерна кольорова гама – усі відтінки синього і блакитного, хоча популярними є також чорний, коричневий, сірий, білий та інші.

Для джинсових виробів характерний чіткий геометричний крій, що зумовлене властивостями джинсу, різна силуетна форма – від щільно прилягаючої до об'ємної – оверсайз; різні покрої рукава (сорочковий, суцільнокроєний, реглан). Часто джинсові вироби декорують вишивками, аплікаціями стразами, намистинами, бісером, хутром, гіпюром, шкірою або розписують.

Право вважатися винахідником сучасних джинсів належить Лейбу Штрауссу, який після переїзду в Америку змінив ім'я на Леві Страусс. Саме він запропонував об'єднати міцну, дешеву бавовняну тканину та зручну конструкцію штанів. На сьогоднішній день прибуток з продажів всесвітньо відомої Levi Strauss & Co компанії становить 7 млрд. доларів на рік.

Ціна на перші джинси, випущені Леві Страуссом, становила 1 долар 46 центів. Перша пара джинсів до цього часу зберігається в офісі Levi Strauss & Co. у вогнетривкому сейфі (рис. 2).

Рис. 2. Леві Страусс та його джинси

У перших джинсів Levis було чотири кишені – одна ззаду і три спереду, включаючи маленьку, п'ята задня кишеня з'явилася тільки в 1901 році. При цьому, як заявляють виробники джинсів, маленьку кишеню використовували для різних цілей. У ній носили дрібні предмети, серед яких було знайдене золото, монети, ключі, гайки та болти. У сучасному світі маленька кишеня може використовуватися для флешок, монет та інших дрібних речей.

Приємний джинсовий синій колір з'явився не з естетичних міркувань виробника, як могло б здатися на перший погляд, а через вартість фарби. Барвник індиго порівняно з іншими був найдешевшим. Хоча спочатку Леві Страусс випускав і коричневі джинси, але цей варіант не прижився і швидко вийшов з ужитку.

У Перу археологам вдалося виявити матеріал віком понад 6 тис. років, забарвлену барвником індиго. Варто зазначити, що саме такий барвник сьогодні застосовується для вирощування синіх джинсів.

Слід сказати, що джинсову тканину отримують саржевим переплетенням шляхом плетіння двох бавовняних ниток – білої нефарбованої

і синьої пофарбованої. В результаті чого тканина виходить з виворітного боку – білою, а з лицевого – кольоровою. Така структура джинсу надає виробам потертого вигляду.

Однією із популяризаторок моди на джинси у жіночому гардеробі була Мерилін Монро. Вона продемонструвала їх привабливість у кількох своїх ранніх фотосесіях, а потім знялася у фільмах «Неприкаяні», «Річка, з якої немає вороття» і «Нічна сутичка», довівши, що джинси можуть бути дуже жіночними (рис. 3).

Рис. 3. Світлини Мерлін Монро у джинсовому одязі

Велику популярність джинсам приніс рок-музикант Оззі Осборн. Саме завдяки йому джинси стали особливо популярними серед молоді.

У кінці 60-х дизайнер Луї Ферро дебютував зі своїм модним показом джинсів, які були рясно оздоблені стразами. Після його показу джинси стали основним елементом у колекціях багатьох модельєрів.

Популярність джинсів у сучасному світі важко переоцінити. Так, у книзі рекордів Гіннеса згадуються найдовші у світі джинси, які мають 68 м завдовжки і 35 м завширшки та важать 3 тонни (рис. 4).

Рис. 4. Найдовші у світі джинси

Першими «коштовними» джинсами, які потрапили у Книгу рекордів Гіннеса, були штани від Gucci, декоровані пір'ям та оригінальною аплікацією з блискіток, що коштували 3134 доларів. Пізніше їх залишила позаду модель Келвіна Стюарта за 4200 доларів з золотими гудзиками і діамантовою інкрустацією.

У 2005 році, японський колекціонер заплатив за оригінальні джинси Levi Strauss & Co 1951 року випуску 60000 доларів.

До нашого часу по всьому світу вже вироблено більше 2500000000 пар блакитних джинсів.

У американців вже давно немає проблем з вибором джинсів по фігурі. Вони можуть прямо в магазині внести свої параметри у комп'ютер, який визначить, який фасон найкраще підійде клієнту і відправить замовлення на виробництво. Через три тижні особисті джинси будуть готові та коштуватимуть лише на десять доларів дорожче магазинної ціни. В США також започатковано Міжнародний день Джинсів (Jeans Day) – 26 лютого.

Захоплення історією появи деніму та джинсового одягу надихнули на створення ансамблю в джинсовому стилі. Колір індіго, структура перелетення деніму, ефекти на джинсовій тканині були покладені в основу мудборду (рис. 5) та ескізного проєкту ансамблю повсякденного жіночого одягу у джинсовому стилі, розробленого у графічному редакторі Xara Designer Pro (рис. 6).

Рис. 5. Мудборд для створення ансамблю одягу в джинсовому стилі

До складу ансамблю входить блузка, штани та сумочка. Усі складові ансамблю об'єднані тим, що виконані із джинсової тканини, мають характерне для джинсу синє забарвлення та фактуру, а також контрастні оздоблювальні строчки.

Рис. 6. Ансамбль жіночого одягу у джинсовому стилі (Альона Дякова)

Особливістю художньо-композиційного вирішення ансамблю є те, що блузка має ліф у вигляді корсету та об'ємні рукави, які врівноважують широкі штани-палаццо, що утворюють м'які складки від лінії стегон до низу. Для виготовленні ансамблю рекомендовано тонкий джинс із вмістом еластану, а частини конструкції ліфу-корсету блузки та сумочки рекомендовано продублювати.

Література

1. Краснюк Л.В. Дослідження стильового вирішення сучасного одягу / Л. В. Краснюк, О. М. Троян, О. О. Демко // Вісник ТУП. – 2004. – №1. – Ч.1. – С. 98-104.
2. Пашкевич К. Л., Єжова О. В., Пастух Я. О., Роготченко О. О. Дизайн проектування одягу з джинсових тканин на основі тектонічного підходу // Art and Design. – 2018. – № 4 (04). – С. 83-94.